

μὴ λυτὸν, ἀλλὰ φέρε γυναικῶς. πονηρὰ τὲ μὴ βυλόου, μὴ
 δὲ τρόπῳ κακῶν μιμήσῃ. ἐπὶ τοῖς θλιβεροῖς ὑπόμεινε.
 πάντα γὰρ καιρῶ ἰδὼ εἶς χεῖν. πάντα γὰρ θάλασσαν, καὶ
 πάλιν μαθαίνεται. καιρὸς γὰρ παρέρχεται καὶ πάλιν ἀφαι-
 εῖται. ξένος ξένιζε καὶ προλίμα, καὶ τὸ δοδίτας ἴμα,
 μή ποτε καὶ σὺ ξένος γῆν. ὁ ἀγαθὸς λόγος ἰατρὸς
 ἐστὶ τῷ κατὰ ψυχὴν πάγων. μακάριος ὅστις ἔτυχε
 γνησίῳ φίλῳ. μακάριος ὅς χεῖται καλὰς ἐκλήνῃ
 οἶδεν. ὁ δὲ γὰρ κακῶς πρῶτον γίνεται καλὸς φι-
 λος. πάντα δὲ τὰ καλυπτομένα ὁ χρόνος εἰς φῶς
 ἀνάγει. ταῦτα δὲ καὶ ἕτερα τῷ νεανίᾳ ἑπτῶν αἰσώπων
 ἐχωρίσθη τάχα. ὁ δὲ αἶνος διὰ λόγων μαστρω-
 θῆς καὶ ὑπὸ τῆς σωφροσύνης τρυχόμενος ἐπὶ τῷ
 ἠδίκηκῆναι αἰσώπων, ἀποκεκμητισμένος ἑαυτὸν